

A tartalomból:

„Jó a só...”	2
Céljainkról	4
EKME konferencia	4
Kenyai misszió	5
Luther önmagáról	6
Szabad ország-szabad egyház	7
Presbiteri bemutatkozás	8
Jézus mennybemenetele	8

Simon András:
Fogadd el a Lelket!

GYÜLEKEZETI HÍRMONDÓ

2017. II. szám

Pünkösdlő – nemcsak Pünkösdre

Már régen beolvasztották, vagy múzeumokban mutogatják azokat az ágyúkat, amelyekre még ráöntötték a büszke, de kétségbeesztően szomorú jelmondatot: „Ultima ratio regum.” Vagyis, hogy az erő az utolsó szó, a döntő érv, még akkor is, ha nem királyokról van szó. Polgári körülmények között, hétköznapi, civil használatra így háziasítottuk: „Lehetetlenség nincs csak tehetetlenség.” Az még csak hagyján, ha lustát, elkényelmesedett nógatnak ezzel a szólammal. Amikor azonban a tanmesebel békácska emberszabású változata akarja magát ökörnagyságúra pumpálni, akkor már baj van. Nem árt, ha valaki ismeri lehetőségei határát. Az még jobb, ha ezt jelezni is meri. Például azzal a kicsi, fekete vagy színes sapkával, amelyet tudatos és tudós viselője ember-volta határainak szimbólumaként hord. Eddig tartass, nem tovább. Vannak határaid. Ha tetszik, ha nem. Ha elfogadod, ha tiltakozol is ellene. Eljön az idő, amikor még a tiltakozó is saját maga lesz ennek az illusztrációjává. A legerősebbet is viszik utolsó földi útján.

De nem is kell addig várni. Több embert nyomasztanak, ijesztenek lehetőségeinek a határai, mint ahányat szédítenek lehetőségeinek hiedelmei. A keresztyén ember sem kivétel. „Csüggedt, alélt vagyok, / Fáraszt a szó./ Bé-nultan ér napom, /Ha rossz, ha jó/” – Keresztyén írta, keresztyéneknek szánta.– Nem azért, hogy együtt sajnáljuk magunkat, együtt szomorkodjunk, hogy csak ennyire futja, hanem együtt könyörögjünk a Vigasztalóért. „Úzd el a homályomat, / Hozd fel világotdat, / Szentlélek, drága, hű Vigasztaló!” EÉ 246.

Pünkösdi énekeink között találjuk az idézetet, de nem csupán ünnepi használatra való. Nincsen lejárat dátuma. A Szentlélekért könyörögünk. Ő pedig úgy vigasztal, hogy Jézus Krisztusra mutat. Nem véletlenül mondja az ősi himnusz a Szentleket Isten jobbkeze mutatóujjának. Keresztelő János hosszú mutató-

ujját sokszor emlegetjük, a himnusz említette mutatóujjat ritkábban. Pedig egy irányba mutatnak. Krisztusra. Nem a himnusz szerzőjének szárnyaló poéziséről van szó. Jézus Krisztus Urunk maga mondta, hogy a Szentlélek őt fogja dicsőíteni. Ő az egyedüli lehetőségünk, akiket a gonosz szüntelenül kísért hol esztelenségre, hol kétségbeesztő kicsiségünkre, bűnel-halállal-bajokkal való vereségeinkre emlékeztetve.

Nem azzal vigasztalódunk, hogy sok mindent kibír az ember. Nem is azzal, hogy vannak még nehezebb körülmények között élőkínlódók is. A vigasztaló Krisztusra mutat, aki belevon szenvedésébe, halálába, de életébe is. Megöl, de meg is elevenít. Éltes az élet kenyerével, az örökélet italával, saját magával. Merhetünk kicsik és szegények lenni, mert a Szentlélek Krisztus irgalmas gazdagságával, minden képzeletet felülmúló hatalmával vigasztal.

Ezért hát tanulgassuk az alig-alig ismert pünkösdi könyörgést. Iskolaév kezdetén szokták énekelni, „Veni Sancte”-re szánva. De hát még mi sem tartunk életünk ”Te Deum”-ánál.

„Jöjj el, Szentlélek Isten! Áraszd reánk teljesen Mennyből fényességedet... Fáradtságban nyugalmunk, Hévbén hűvös árnyékunk, Sírásunkban örömeink... Nincsen Istene kívül Semmi jó ember körül, Mert vétkezve vétkezünk. Szívünk szennyét tisztogasd, Szárazságunk áztatgasd, Gyógyítsd a sebhedteket, Térítsd a tévedteket... Add Krisztusunk érdemét, Boldogítsd éltünk végét, Add az örök életet! Ámen.” /GYLK621./

Fehér Károly
ny. esperes

„Jó a só, de ha a só ízetlenné válik, hogyan adjátok vissza az ízét?”

„Legyen bennetek só, és békességben éljete egymással!” /Márk ev. 9,49/

Harmadik éve vezettük be, hogy gyülekezetünk elnökségének (lelkész, felügyelő) és tisztségviselőinek jelentéseit a *Gyülekezeti Hírmondó Különkiadásában* jelentjük meg. Ennek oka, hogy a jelentések terjedelme miatt más írás nem kerülhetne az éppen aktuális (negyedévente megjelenő) Hírmondóba.

Sajnos azt is meg kellett állapítani, hogy gyülekezeti tagjaink nem mutatnak kellő érdeklődést a jelentésekben leírtak iránt, hiszen az előző évi *Különkiadás* kinyomtatott 200 példányából 100 példány még mindig megtalálható a gyülekezeti házukban. (Lehet, hogy a kellő figyelemfelkeltés hiányzott? Bár ezek a példányok megjelenésük után hetekig elvihetőek voltak istentisztelet után a templomból, vagy később a gyülekezeti házunk előterében lévő, iratterjesztés célját szolgáló asztalról).

Az idei évben is lesz *Különkiadás*, melyben az összes jelentés teljes terjedelemben megtalálható, de ebben az írásban szeretnénk szemelvényeket, kiemelt teendőket, hitéletünket erősítő gondolatokat közölni, minden kedves testvérünk számára, akikhez mindenképpen eljut a Gyülekezeti Hírmondó. (Reménységünk, hogy ezzel a *Különkiadás* iránti érdeklődést is sikerül felkelteni)

Szerintünk a lelkészi jelentésben leírtak foglalják legjobban össze a 2016-os év történéseit, ezért itt ebben az írásban abból emelünk ki részletesebben szakaszokat.

Az írás címeként választott bibliai idézet, több jelentésben is előfordult (lelkészi jelentés, másodfelügyelői beszámoló), hiszen ez az íge volt „*A Föld sója*” *Közép-európai Keresztény Találkozó* nyitó istentiszteletének alapigéje.

A nyitó istentiszteleten Gáncs Péter elnök püspök volt az igehirdető.

A **lelkészi jelentés** vezérfonalát, az Ézsaiás próféta igei vigasztalása adta: „*Ahogy az anya vigasztalja fiát, úgy vigasztallak én titeket. Jeruzsálemben kaptok vigasztalást.*” (Ézs 66:13)

A vigasz valós reménység. A vigasz megerősítő szó, hogy elviseljük, ami vár ránk. A vigasz bátorítás arra nézve, hogy nem egyedül állunk szemben bajunkkal. A vigasztalás tehát több, mint könnyek letörlése. A vigasztalás talpra állító erő.

A vigasztalás Jézus Krisztusból jön. Az Ő szenvedéséből, halálából és feltámadásából. Krisztus tárja ki előttünk a jövőt. Krisztus erősít meg Szentlelkével, hogy Őt kövessük, és Krisztus áll mellettünk bűnbocsánatot adó irgalmával.

A jelentés négy fejezetre osztva foglalja össze a 2016-os év történéseit, és a lelkészünk szempontjai szerinti mondanivalóját. Ezek a fejezet címe a következők: *Az íge, A reformáció, Évfordulók, Köszönet*

Ige nélkül nem gyülekezet a gyülekezet. Ez az íge adatik nekünk istentiszteleteinken, kis-csoportjainkban, a hittanórákon és a személyes látogatások során. A gyülekezet központi alkalma az istentisztelet. A székesfehérvári istentiszteletek látogatottsága – mind a családi, mind a hagyományos istentiszteleteké – bátorságot ad arra nézve, hogy istentiszteleteink megszólítták a mai embereket. Leánygyülekezetünkben

és szórványainkban azonban szokatlanul alacsony az istentiszteletek látogatottsága. Ha keressük az okokat, két irányban lehet indulni. A külső okokkal kapcsolatban feltételezhető a családok elfoglaltsága. Ide sorolhatjuk a hagyományozás gyengeségét és az elkötelezettség hiányát. A belső okok közül kiemelem azt, hogy Fehérvárcsurgón és szórványainkban a lelkészi látogatások száma minimálisra csökkent. Felvetődhetik a kérdés: érdemes-e istentiszteletet tartani ott, ahol csak 2-3-4 ember jár templomba. A kérdésre lehet nemleges választ adni. Azzal azonban a gyülekezet megszűnik, mivel gyülekezet ott van, ahol az ígét hirdetik. Döntésünkhöz hozzá kell tennünk, hogy nem a magunk dolgai felett döntünk, hanem azok felett az emberek felett, akiket Isten ránk bízott. Van-e jogunk azokat elejteni, akik nem a mieink?

A másik nagy terület a **reformáció** 500. évfordulójának előkészítése. A református és baptista lelkészársaimmal együtt fordultunk dr. Cser-Palkovics András polgármester úrhoz azzal a kéréssel, hogy városunk is hozzon létre az országos bizottsághoz hasonló bizottságot. Ennek összetételéhez javasoltam, hogy a római egyházközösségből is kapjon valaki mandátumot a bizottságba. A reformációi emlékvé megnyitó ünnepségét a Városháza dísztermében már e folyó évben tartottunk – evangélikus részről Ittész János ny. püspök, illetve Kovács Eleonóra főlevéltáros, az Országos Egyház gyűjteményi előadója szolgálatával – felemelő emlékként őrizzük szívünkben. A megnyitó ünnepség azonban – a maga emelkedettsége mellett is – jelezte evangélikus gyülekezetünk lanyhaságát. Mintha sokaknak nem volna fontos, hogy ennek az ökumenikus közösségnek részese legyen! A gyülekezetünkben az énekkar tagjain kívül talán tizenötven vettek részt a megnyitón. Sok program van betervezve ebben az emlékvében, így még aktív részvételünkkel lesz alkalmunk a mi gyülekezetünk értékeit is megmutatni. Merjük hinni, hogy vannak értékeink. Itt most röviden csak a helyünket szeretném meghatározni a városunkban, pár kiscsoport tevékenységén keresztül. Egyházközösségünk a város lakosságának 1%-át sem éri el. A gyülekezetek között a negyedik, vagy – a Hit Gyülekezetét is számba véve – ötödik helyen állunk. Társadalmi feladatot intézményes módon nem látunk el. Gyülekezetünk néhány tagja részt vesz a Krízis Központ téli étkeztető programjában. A testvérvárosi kapcsolatokat ápoló baráti körök gyülekezeti házukban tartják rendszerint összejöveteleiket – finn–magyar baráti kör ötlete és indítása gyülekezetünkhöz kötődik, s Prépost Károlyné az elnöke. Kulturális, zenei programokat kínálunk városunk lakóinak. Nyugdíjas klubunk – amelyről majd még bővebben is szólok – a városi nyugdíjas szervezet egyik sejtje. Városunk vezetői – immár második éve – meghívják közös évkezdő ebédre, amely során a mögöttünk és előttünk álló eseményekről kötetlenül beszélgetünk. A reformációval kapcsolatban szeretnék beszélni az ökumenikus helyzetünkről. A Reformáció ünnepét három felekezettel együtt ünnepelte a mi templomunkban. Énekkarunk tagjai Csekéné Bányai Erzsébet kántorunk vezetésével részt vesznek az ökumenikus kórus munkájában.

A ciszterci gimnáziumban rendszeresen tanítjuk a nem-katolikus fiatalokat hittanra. Bizalommal merjük egy-

másra bízni helyettesítés esetén csoportjainkat.

Ugyan nem ötszáz éves **évfordulók**, de 20 és 30 éves jubileumok ünnepre hívtak minket a gyülekezetben 2016-ban is. *Nyugdíjas klubunk* 20 évvel ezelőtt alakult meg. Kárász Lajosné, Zsuzsa kezdte szervezni, s vezet mindmáig a kis közösséget. Havonta találkoznak egymással, értékes előadásokat hallgatnak meg, kapcsolatot tartanak a Kelenföldi Egyházközség nyugdíjasaival. A húsz éves fennállást egész ünnepegy-sorozattal köszöntötték: saját körben találkoztak, étteremben ünnepeltek, s végül a gyülekezetet is bevonva szeretetvendégségen köszönthették őket, és ismerhették meg múltjukat, jelenüket. A nyugdíjas-klub azért is példa lehet számunkra, mert mindig nyitott a fiatal-nyugdíjasok előtt is, tehát meg-megújul tagsága. *Énekkarunk* szolgálata 1986-ban indult Bányai Zsuzsanna vezetésével. Később húga, Csekéné Bányai Erzsébet vette át a kórus irányítását. Énekkarunk szolgálata sok ünnepünket tette teljesebbé, számomra legfontosabb ezek között a passió-istentiszteletek éneklése. Egyházközségünk kórustalálkozóin kétszer nyerte el a Weltler Jenő-díjat, minden egyházmegyei kórustalálkozón lelkesen és stabil színvonalon vesz részt. Egy külföldi út is már szerepel a tevékenységi listán: Wrocławban, a Közép-európai Keresztyén Találkozón szolgált gyülekezetünk énekkara 2014-ben. Jubiláló szeretetvendégségüket megtisztelte Demeterné Polczer Erzsébet római katolikus karnagy, Dóczi István református karnagy és Tóka Szabolcs baptista orgonaművész. Az énekkar nemcsak zenével szolgál. Igazi testvéri közösséget formálnak. Igét olvasnak, s minden héten más hozza gondolatait az igéről. Ünneplik a névnapokat, együtt örülnek esküvőn és kereszttelén, vigasztaló jelenlétük a gyászban. A közösségeink – az énekkar és a nyugdíjas klub egyaránt, s más közösségek is – az egész gyülekezet közösségei. Szívesen szolgálnak kétkezi munkájukkal is gyülekezetünkben. Ezek a közösség igazi keresztyén közösségek. Ezek által is erősíti az Úr – évi igénkkel szólva: vigasztal minket – hogy megálljunk a hitben mindvégig.

A **Köszönet** fejezetben minden szolgálati területben tevékenykedő gyülekezeti tagunk neve felsorolásra került, melyet itt most nem sorolunk fel. (A Különkiadásban majd olvasható lesz.)

A *Közgyűlésen* a lelkesi jelentés, a gyülekezeti életünk eseményeiről vetített képek, és az Útmutató havi igéihez kapcsolódó igemagyarázatok formájában hangzott el.

A felügyelői jelentés a presbiter gyűléseken hozott határozatokról, beadott pályázatokról, gyülekezetünk gazdasági helyzetéről számolt be. Igaz, hogy a gazdasági helyzetet konkrétabban a gazdasági, valamint a számvétségügyi jelentésből lehet megismerni. Céladományok gyűjtése is meg lesz hirdetve, a 25 éves gyülekezeti házunk szakaszos felújítására, valamint a reformáció 500. évfordulójának méltó megünneplésére. (Ebben a témában felügyelőnk egy külön írása is megjelent ebben a Hírmondóban.) Kéréssel is fordult a felügyelői jelentés az elmaradt egyházfenntartói járulékok befizetésével kapcsolatban. „*Ezúton szeretném megszólítani azokat a kedves testvéreinket is, akik esetleg elfelejtették az elmúlt esztendőben az egyházfenntartást befizetni, hogy a 2017. esztendőben tegyék meg. Terheink könnyebbek lesznek,*

ha azokat többen hordozzuk. Egyházközségünk tagjainak kötelessége a hitünk megtartása, az egyházi szolgálat fenntartása, az ősök és a jelenlegi generációk által gyűjtött egyházi javak megőrzése és felújítása, hogy az utánunk jövők is tovább vihessék Isten áldott kegyelmi ajándékait. Ezt a felelősséget szeretném minden kedves testvérem szívére helyezni.” „*Az bizonyos, hogy semmit sem követelhetünk, de ellenben bármit kérhetünk.*”

(D.BONHOEFFER)

A többi jelentés foglalkozott gyülekezeti életünk gazdasági helyzetével, az önkéntes szolgáltatók munkájának jelentőségével. Nagy szükség lenne arra, hogy a kiscsoportok létszáma, és azzal együtt az önzetlen szolgáltatók száma növekedjen. Ez sok esetben a fiatalítás szükségességét is jelenti.

Az egész gyülekezetből ne csupán mindig ugyanaz a 30 – 40 ember vállaljon szolgálatot, vagy legyen tagja valamelyik kiscsoportnak.

Kérünk minden gyülekezeti tagot, hogy képességeinek megfelelően mindenki vegye ki a részét a feladatok megoldásában. Már az is eredmény lenne, ha a gyülekezet életében csak mint érdeklődők vennének mennél többen részt. Az érdeklődők egy részéből lesznek később az aktív szolgáltatók.

Arra is kérjük a testvéreket, hogy kísérjék figyelemmel gyülekezetünk életét. Az információk megszerzéséhez a mennél több jelenlétre van szükség. A jelenlét fokozásának egyik eszköze a rendszeres **istentiszteletre járás**. Az istentisztelet első számú küldetése az igehirdetés, az ige üzenetének átadása. Pál Róm. 10,17-ben olvashatjuk „*A hit tehát hallásból van, a hallás pedig Krisztus beszéde által*”. Másodsorban viszont, ahogy már mondtam a jelenlét fokozásának is az eszköze. A templomba járók legalább hetente egyszer hallanak a gyülekezetről, és találkoznak egymással. Jó lenne megvalósítani, hogy az istentisztelet után ne kelljen haza rohanni, hanem azokat rövid beszélgetések követnék.

A nagyon fontos „kifele nyitás” bizonyos lépései már megvalósultak. Egyes köröknek már vannak külsős résztvevői, akik rendszeresen jönnek gyülekezeti házukba (Kovács Béla Sándor önkormányzati képviselő, Róth Péter alpolgármester, Halász Etelka az önkormányzat külkapcsolatokkal foglalkozó képviselője, a Vörösmarty Könyvtár igazgató helyettese, stb.)

Kérünk mindenkit, hogy bizalommal és reménységgel induljunk az ezután következő időszaknak! „...*a reménység lelkünknek biztos és erős horgonya.*” (Pál, Róm. 6,19) Számptalan, gyülekezeti életünket előrevivő javaslat született még a kollektív bölcsesség jegyében. Mennél többen akarjuk, és apró szolgálatunkat is hozzá tesszük, annál inkább lesz eredménye is.

Bátorításul ezt a jelentésekből összeállított írást egy **Martin Luther King** idézettel fejezem be:

“*Mindenki lehet nagy ember... mert bárki képes másokat szolgálni. A szolgálathoz nem kell egyetemi végzettség. Nem kell hozzá egyeztetni az alanyt az állítmánnyal. Csak hálaltelt szív kell hozzá, szeretettől áthatott lélek.*”

Az összeállítást készítette: **Prépost Károly**

Gazdaságról, pénzügyekről és céljainkról röviden

Gyülekezetünk gazdálkodására évről-évre a takarékoság a jellemző. A várható bevételeink mérlegelése alapján tervezzük meg a kiadásainkat. A jelentős értéket képviselő ingatlanvagyonunk, a templom, a gyülekezeti ház, a két lakás és a temető karbantartására, felújítására azonban igen kis összegeket tudunk tervezni. A célszerűen elvégzendő teendőket méri fel a presbitérium egy kis önkéntes csapata a műszaki és gazdasági bizottság, és beárázva terjeszti a döntést hozó presbitérium elé. A 2016. esztendőben is így történt, hogy a nyár folyamán a gyülekezeti házunk törött tetőcserepeit cseréltük, a bádoghézagok tömítéseit, tetőkibúvó ablak beépítését, és a lelkészlakás belső festő és mázolósi munkáit végeztettük el a szakemberekkel. az elvégzett munkák és megvásárolt anyagok értéke meghaladta a 800.000,- Ft-ot. A lelkészcsalád jelentős összegű pénzadománnyal járult hozzá a költségek kifizetéséhez.

A 2017. esztendőben is előirányoztunk a költségvetésben 1.360.000,- Ft-ot a feltétlenül szükséges karbantartási, felújítási munkákra. A templomon lévő bádoglemezek, csatornák repedéseit kell javítani, az attika bádógok festését szükséges megoldani. A gyülekezeti házunkon a kémények külső felújítása sem tűr halasztást. A linóleum burkolattal készült helyiségeink, a kisterem, az iroda és az alsorsori hittantermek padlójának karbantartó felújítását és a belső festési munkáit kell elvégeznünk. A szakkivitelezők munkájához kapcsolódva a gyülekezeti tagok önkéntes munkájára is szükség van, a felügyelethez, a ki- és visszapakolásokhoz és a takarításhoz.

A gyülekezeti házunk hamarosan 25 éves lesz. Az energia költségek jelentős, mintegy kétmillió forintos terhet jelentenek évenként a gyülekezetünknek. Reménységünk, hogy energetikai pályázatokon indulva az épület külső szigeteléséhez, a nyílászárók cseréjéhez, és a fűtőkorszerűsítéshez jelentősebb összeget nyerjünk. Ennek eredményeként nagymértékben csökkenthetők lennének a rezszi kiadásaink. Ehhez azonban önerővel is rendelkezniünk kellene. A gyülekezet vezetése elhatározta, hogy ezen cél érdekében pénz adománygyűjtést kezdeményez.

A Reformáció 500. évfordulóját ez évben a kínálkozó gazdag programokon való jelenlétünkkel tehetjük emlékeztessé. Buzdítok minden kedves Testvéremet, hogy éljük meg együtt e felemelő alkalmakon a közösséghez tartozás élményét. Pénzügyi adományainkkal segítsük az események színvonalas megrendezésének lehetőségét.

Mіндеzen céljaink megvalósításához napi imádságainkban kérjük Istenünk áldását.

Erős Vár a Mi Istenünk!

Kiss László
felügyelő

Beszámoló az EKME 2017. februári konferenciájáról

A konferencia igehirdetéssel kezdődött. Hol van Isten népe – hangzott el a kérdés –, a felújított templomokban? Isten egyre kevésbé van jelen az életünkben, de Isten kegyelme nagyobb, mint a mi bűnünk és vár az ítéletével.

Dr. Németh Pál „Tárt karokkal?” című előadása az azóta is aktuális migráció kérdéséhez és az iszlám megértéséhez próbált támpontokat nyújtani. Szerinte a kereszténység és az iszlám abban tér el leginkább, hogy míg a kereszténység képes más irányzatokat megérteni, elfogadni, az iszlám erre képtelen. Számukra a vita monológ, olyan zárt rendszert alkotnak, hogy az minden missziós munkát reménytelené tesz. Az arab-izlám világ Napoleon de még inkább az I. világháború döntései óta nem önmagát éli csak reagál a külső, idegen hatalmak döntéseire, befolyására. Hangsúlyozta, hogy az iszlám világ a migrációt nem támogatja, szabályai szerint semmilyen célból nem helyes kilépni az iszlám közegeből. Az iszlám tiltja a hidzsrát, amiből egy volt, Mohamedé, de ő is az életét mentette általa. Békében mindenki maradjon a saját hazájában, és pl. az iszlám államok nem ítélik el Magyarországot a határvédelemért. Azt vallják, hogy egy muzulmán ne menjen el máshová, az államok pedig védjék meg magukat. Az előadó szerint a mostani migráció a nyugati globalizáció eszement szervezkedésének az eredménye.

Az arab világban dúló keresztényüldözésről azt mondta, hogy a háború megváltoztatta a viszonyokat. Békében egyetlen más vallást sem üldöztek, most a háborúk termelték ki a keresztények üldözését. Ráadásul, a muszlimokat baj esetén védi a családjuk szolidaritása, a vérbosszú. Ha keresztényt üldöznek, őt nem védi a vérbosszú, mert ilyen náluk nincs, legfeljebb valamilyen segélyezésben részesülhetnek.

Az előadás után a felelős tisztségviselők beszámolót tartottak, pl. a pénzügyi helyzetről.

Majd Bálint Bea beszélt a Kenya-Nairobi nyomornegyedében működő támogató programról. A lényeg, hogy a támogatásba bekerülő gyermeknek fizetik a tandíját, étkezését, ezáltal esélyt adnak számukra az életre és a boldogulásra. Akkor 34 főt támogattak, 6-30 év között. Bea a konferencia után Kenyába látogatott. Az ő beszámolójából vett részletek mindennél meggyőzőbben és hitelesen mutatják be missziós munkájuk nagyszerűségét. Isten áldása kísérelje kitartó és lelkiismeretes tevékenységüket! Az EKME maga is támogatja pénzzel a programot, illetve a külső támogatók nélkül nem is tudna működni.

Az egyesület várja mindazokat, akik szeretnének többet tudni munkájukról, érdeklődnek a missziós tevékenység iránt, illetve pénzzel támogatnának gyermeket. Információt az egyesület honlapjáról lehet szerezni.

Lehet jelentkezni az egyesület nyári konferenciájára is Piliscsabára, július 2-5. között.

Erős vár a mi Istenünk!

Mészáros Magdolna
presbiter

**„Énekeljete az Úrnak új éneket, mert csodákat tett!
Szabadulást szerzett jobbjá, az ő szent karja.
Megmutatta szabadító erejét az ÚR,
a népek szeme előtt nyilvánvalóvá tette igazságát.” (Zsoltárok 98. 1-2.)**

Kedves Barátaink, kedves Pártfogók, kedves Támogatók!

Eltelt egy kis idő, mióta körlevél formájában adtunk hírt a kenyai szolgálatról, de személyesen sokakkal tartom a kapcsolatot.

Most azonban közvetlen tapasztalataimat tudom megosztani, mivel április első hetében, ott, ahol élek, Kenyában látogattam meg pártfogoltjainkat. Azon kívül, hogy már nagyon szerettem volna látni őket, szükségesnek éreztem, hogy a kinti szolgálatot végző lelkészekkel, önkéntesekkel elbeszélgessek, együtt áttekintsük, hogy rendben vannak-e a dolgok, s a felfedezett kisebb hiányosságokat közösen korrigáljuk. Szeretnénk hangsúlyozni, hogy mi, akik az Evangélikus Külmissziói Egyesületben önkéntesen, Istentől kapott szolgálatként végezzük az ezzel járó feladatokat, mindent igyekszünk megtenni azért, hogy az adományok teljes egésze közvetlenül a nyomorúságban élő árvákhoz jusson. Ezért is fontos, hogy fenntartsuk a személyes kapcsolatot.

Az árva gyermekek támogatása Isten áldásával zavartalanul folytatódik, az elmúlt másfél év folyamán tovább bővülhetett – 12 kis árvát vehettünk fel a támogatott gyermekek közé. Ők nagyrészt „kis költségigényű” kisiskolások, de mire elérik a magasabb költségű osztályokat, addigra a nagyobbak közül „repülnek ki” néhányan, és ők a helyükre léphetnek.

Általános iskolába 23 gyermekünk jár; a nyolcadik osztályt 4-en végezték el.

Öten középiskolába járnak, és hárman érettségiztek a múlt tanév végén (vagyis novemberben).

Felsőoktatásban tanuló (felsőfokú tanfolyam vagy érettségi utáni szakmunkásképzés) 5 fiatal támogatunk. Így összesen 40 fő – 6 és 30 év közötti – rászoruló gyermek/fiatal felnőtt növekedhet, tanulhat, készülhet az életre támogatásunknak köszönhetően.

„Énekeljete az Úrnak új éneket, mert csodákat tett! Szabadulást szerzett jobbjá, az ő szent karja. Megmutatta szabadító erejét az ÚR, a népek szeme előtt nyilvánvalóvá tette igazságát.” (Zsoltárok 98. 1-2.)

A 40, egymástól gyakran távol lakó, különféle iskolákba járó, nyomornegyedekben élő gyermek támogatásának nyomon követése és számontartása bonyolult feladat. Jó volt tehát összegyűjteni őket, személyesen találkozni velük, amikor elbeszélgethettünk, elmondhatták gondjaikat, ellenőriztük a tandíjak befizetését, és nem utolsó sorban elmondtuk nekik, hogy valaki szeretettel gondol rájuk és imádkozik értük 6 ezer km távolságban, és főként azt, hogy Isten szereti őket, és nem feledkezett meg róluk, bármilyen nehéz sors is jut nekik.

Ezúttal nem volt lehetőségünk több napos táborba hívni a gyerekeket, de mivel éppen akkor kezdődött az őszi szünet, két napon meghívtuk őket az Uhuru sugárúti templom-

ba, ahol sok énekléssel, áhítattal, beszélgetéssel és két finom ebéddel töltöttük az időt. A beszélgetések során a jó tanulókat megdicsértem, a gyengék „fejmosást” kaptak, és bizony voltak, akiknek a sorsáról rendkívül nehéz híreket hallottam. A gyerekekről a személyes beszámolókat készítettem, amit szintén csatolok.

Utazásunk előtt sokat törtem a fejem, hogy milyen ajándékkal lepjük meg őket, olyasmivel, ami hasznos, szép, jó minőségű, örömet szerez egy gyereknek, bőröndben szállítható belőle 40 darab, és nem is drága. Végül az a remek ötletünk támadt, hogy hátizsákokat kapnak a nebulók, ki-ki korának megfelelően: az elsős kisiskolás kutyusosat, a nagy középiskolás pedig komoly feketét, ahogy illik. Nagyon jó áron sikerült őket megvenni, és hatalmas örömet szereztünk vele. Ezen kívül minden család kapott egy kiadós élelmiszer csomagot, ami több napra való ételüket biztosítja.

Az ebéd program egy év eleji apró megtorpanás után szépen folytatódik, találkoztunk a kis kosztosokkal, ők szépen énekeltek nekünk, mi pedig finom csokit vittünk nekik. Mivel családom nem egyezett bele, hogy egyedül utazzak Kenyába, Marci fiunk elkísért. Ő Zimbabwében született, tehát mindig szívesen tér vissza szülőföldjére. Jelenléte tényleg roppant hasznosnak bizonyult, ő volt a hordárom, testőröm, fotósom, sofőröm, titkárom, tanácsadóm és lelki támaszom, és persze kedves-mókás útítársam. Végül szeretném megjegyezni, hogy utazásunkat saját forrásainkból fedeztük (NEM adományokból). Adományokból a gyermekek találkozóra való utazásának költségeit, kiadós ebédjüket és ajándékukat fedeztük.

Remélem és hiszem, hogy utazásom Isten dicsőségét és az árvák javát szolgálta, és hálás vagyok Istennek a biztonságért, békességért, ami utazásunk minden percét jellemezte.

Az ország számos gyülekezetében, evangélikus iskolájában és más közösségekben tartottunk már beszámoló előadást az Evangélikus Külmissziói Egyesület kenyai szolgálatáról. Ha van olyan gyülekezet vagy iskola, ahol szívesen hallanának/látanának képeket erről a szolgálatról, vagy értesülnének a friss hírekről, továbbra is örömmel fogadunk el meghívásokat.

Isten áldja meg közös szolgálatunkat a nélkülözhető kenyai árvák között.

Testvéri szeretettel: **Bálintné Kis Beáta**
Evangélikus Külmissziói Egyesület

Az alábbiakban álljon itt néhány fiatal sorsának rövid ismertetése:

Kelvin Walwe: 1995. március 25-én született, öccsével, Collins-szal első támogatottaink között van. Özvegy apjuk neveli őket, a két kisfiúnak korán fel kellett nőnie. Otthon főztek, mostak magukra, amellet mindketten jól tanultak.

Orvosi egyetemre jelentkezett. Megigényelte a diákhitelt, az eredmény júliusban várható. Ha felveszik, és megkapja a diákhitelt, költségeihez szeptembertől hozzájárulunk.

Lawrence Odongo: szintén egyike a legrégebben támogatott gyerekeknek. Érettségi után pénzügyi tanfolyamra jelentkezett, amit el is végzett. Közben dolgozott, mert a teljes tandíj meghaladta a támogatás összegét. Támogatását most befejezzük. Nagyon hálás azért, hogy Isten kegyelméből és pártfogója segítségével eljuthatott ideig.

Alex Otieno Okore: Alex édesanyjával és két testvérével a Viktória tó közelében, egy faluban lakik. Anyja egyedül neveli, miután részeges apja elhagyta őket, aki a gyerekek szeme láttára gyakran súlyosan bántalmazta, és megalázta az asszonyt. Annyira, hogy egyszer a bordája is eltört, azóta nem tud nehéz munkát végezni. Sajnos rendszeres munkája nincs, zöldséget árul, ebből tesz szert némi jövedelemre. Ez annyira elég, hogy naponta egyszer egyen a család. Alex nagyon okos kisfiú, az osztályában kimagasló teljesítményt nyújt. Nagyon szeret tanulni, de gyakran nem tud koncentrálni az iskolában, mert nagyon éhes. Amikor pedig nem tudják időben befizetni a tandíjat, hazaküldik az iskolából, ilyenkor lemarad. Most 8. osztályos, nagy álmai vannak: orvos szeretne lenni, és támogatni a családját! Azért imádkozik, hogy legyen mit enniük, és tudjon figyelni az órákon, hogy legyen ruhája, amiben iskolába járhat, és meglegyen a tandíjra a pénzük, hogy rendszeresen ott lehessen az iskolában. Támogatásunk mindezt lehetővé teszi számára. Mivel nagyon távol lakik Nairóból, kint létem alatt sajnos nem találkozhattam vele.

Bernard Machange (Mambo) és kicsi lánya, Tracy Anono: Mambot a szolgálat kezdete óta, vagyis 10 éve támogatjuk. Annak köszönhetően fejezhette be a középiskolát kb. 23 éves korában, hogy pártfogóra talált. Azután jogosítványt szerzett, és elvégzett egy alapfokú számítógépes tanfolyamot is. Most boda-boda söfőrként dolgozik. A boda-boda motorkerékpáros taxit jelent. Nairóbiban a nagy távolságok miatt az emberek gyakran veszik igénybe ezt a szolgáltatást. Kb. 100-150 forintnyi összegért már elviszi őket a boda-boda 1-2 kilométerre, csomagjukkal, motójukkal együtt. Van olyan is, hogy a motor hátsó ülésére ketten, hárman felpréslődnek, nyilván így gazdaságosabb. Mambonak persze nincs motorja, ő egy „vállalkozónak” dolgozik, vagyis tulajdonképpen bérel egy motort, amivel ezt a munkát végzi. Így próbálja eltartani családját. Mert pár éve megnősült, és 2014. március 27-én megszületett kislánya, Tracy Anono. Nagyon aranyos kislány, bár elég gyanakvóan méregetett, szerintem ez volt az első alkalom, hogy fehér embert látott. Mambot havi kb. 6000 forinttal folyamatosan támogatjuk továbbra is, ezzel kis lakhelyük bérleti díjának mintegy felét fizetjük ki. Mivel Tracy elmúlt 3 éves, roppant előnyös lenne neki óvodába menni, hiszen az otthoni körülmények között nehéz a fejlődését biztosítani. Ezért a Love School-ban - amelynek régi ismerősünk, Veronica a vezetője - helyezzük el, és támogatásunk részeként kifizetjük a költségeit.

Virág Jenő: Luther önmagáról Szerzetesrendi felügyelő

A németországi ágostonos rend vezetőségi gyűlése 1515 májusában a 32 éves dr. Luther Mártont a szerzetesrend kerületi felügyelőjévé választotta, és tizenegy kolostor felügyeletével bízta meg. Így méginkább tapasztalta az egyház embereinek elesettségét. Világosan látta azt is, hogy az egyszerű barátoknál sokkal bűnösebbek az egyház legfőbb vezetői, akik ahelyett, hogy jó példával pástorolták volna őket, fejedelmi pompában és bujaságban éltek.

A maga részéről tisztségében az Isten előtti felelősségét érző ember teljes pontosságát, lelkiismeretességét, szigorúságát, de legfőképpen szeretetét érvényesítette. Gondja volt arra, hogy a barátok az étel-ital élvezetében a szükséges szerzetesi önmegtartózkodást gyakorolják. Az erélytelen házfőnököket kicserélte. A jócselekedeteikre büszke barátokat éppúgy, mint az erkölcsi lazaság felé hajlókat a Krisztushoz irányította, aki szenvedett és meghalt a mi üdvösségünkért. Mivel Krisztus a bűnösök között él, ezért szeretettel felkarolta a megtérő bűnösöket. A komoly lelki harcokban vergődőket megértő jósággal vigasztalta, megmutatván nekik a kereszt és szenvedés áldásait.

Felelősségteljes felügyelői munkája mellett tulajdonképpen hivatásszerű munkakörét, egyetemi tanári tisztségét is el kellett látnia. Ehhez járult még a kötelező szerzetesi imádságok hatalmas terhe. Minden idejét munkával töltötte. Igen keveset aludt, s mégis kénytelen volt néha-néha az imádságlapokat rakásra gyűjteni, hogy azután három, négy napig, vagy egy hétig egyfolytában imádkozván ledolgozza őket. Nem egyszer bele is betegedett. Munkáját oly lelkiismeretesen teljesítette, hogy az 1516-i wittenbergi pestisjárvány idejében eszébe sem jutott a veszélytelen helyre való menekülés. Minden munkában, gyöttrődésben, aggodásban is megtartotta és erősítette az a bizonyos hit, hogy Isten őt kezén hordozza, és mindenképp megadja a kimenekedést.

1516-17 telén nagy vita mozgatta meg a wittenbergi egyetem életét. A vita afölött folyt, hogy tudja-e az ember saját erejéből a jót cselekedni? Az Arisztotelész-Occám-féle hivatalos egyházi álláspont, mely igenlő feleletet ad a kérdésre, vereséget szenvedett az Augustinus-Luther-féle állásponttól, mivel ez a Szentírás alapul.

Luther egyre erőteljesebben hirdette az új teológiát. 1517 szeptemberében éles hangú vitatételei hirdették, hogy az ember saját erejéből csak a rossz akarására képes, hogy Isten és az ember akarata egymással kibékíthetetlen ellenségek s hogy az igazi keresztyén teológia mentes Arisztotelész pogány bölcséletétől. Luthernek ezek a tételei a korabeli szellemi élet tartópilléreit robbantották fel. Jellemző a tudományos világ tunyaságára, hogy a középkori szellemiség összeomló épületének robaját egyelőre észre sem vették.

„Szabad ország – szabad egyház”

A közelmúltban, hivatalos látogatásra hazánkba érkezett **Kari Mäkinen**, a Finn Evangélikus Egyház érseke.

2017. április 7-én a budapesti finn nagykövetségen is szemináriumot tartott, **Petri Tuomi-Nikula** finn nagykövet meghívására. Erre a színvonalas összejövetelre meghívást kaptak a Magyarországi Evangélikus Egyház vezetői, prominens személyiségei, valamint minden evangélikus gyülekezet képviselője. Megtisztelő volt számunkra, hogy gyülekezetünket mi képviselhetjük ezen az alkalmon, így mi is találkozhattunk Finnország legmagasabb evangélikus egyházi vezetőjével. A szemináriumot követő fogadáson pedig alkalmunk nyílt egyházunk vezetőivel, és más gyülekezetek meghívott képviselőivel is kötetlen beszélgetést folytatni.

Írásunk címe, „Szabad ország – szabad egyház”, azonos a finn érsek által tartott előadás (szeminárium) címével.

Először **Petri Tuomi-Nikula** nagykövet köszöntötte az egybegyűlteket. Fontosnak tartotta, hogy a szabad ország és szabad egyház fogalmához ők maguk, a finnek is hozzáadhatják a különleges finn látásmódjukat.

Az előadások és az azt követő beszélgetés moderátora dr. **Fabiny Tamás** püspök volt.

Elsőként Kari **Mäkinen** tartotta meg előadását, ami az idei év nevezetes évfordulóihoz, a finn 100 éves függetlenség, és a reformáció 500. évfordulójához is kapcsolódott. A 2017-es év mindkét évforduló miatt különösen ünnepnek tekinthető. Bár az előadásában azt is elmondta, hogy míg a finnek 1817-ben a reformáció háromszáz éves évfordulóját a hitújítás örömnepként tartották, ellentétben a mai megfogalmazással, hogy az ötszázadik évforduló emlékévként, megemlékezés, emlékünnepként kifejezéssel van definiálva. (A Lutheránus Világszövetség által is)

A történelmi eseményekből pár érdekes momentumot szeretnénk csak kiragadni, hiszen képtelenség lenne az egész előadást ebben a cikkben visszaadni. A reformáció az északi országokban hatalmas politikai erővel hatott, és csak később jutott a politikai szintről a valódi hitújítói vonalra. Amikor Svédországtól területileg az Orosz Birodalomhoz kerültek, akkor kapott az orosz, ortodox vallású cártól, egy finn püspök *érseki rangot*. Ezért van Finnországban az evangélikusnál is érseki rang, ami a mi elnök püspökünknek felel meg. Finnországban, a lakosság 70%-a most is evangélikus. Ha az egyházzal van szó, még most is mindenki az evangélikusokra gondol. Jelenleg Finnországban az államnak *joga van az egyházi adót beszélni*, a helyileg kivett adókkal együtt. Az egyháznak pedig lehetősége van küldetésének tartalmát meghatározni, de a *parlamentben is jóvá kell hagyni az egyházi törvényeket*. Ezeket azonban általában nem változtatják meg, csak legfeljebb módosításra küldhetik vissza az egyházi zsinat elé.

Megtudtuk, hogy az egyház tartja fenn a temetőket, de az állam ennek költségét részben megtéríti.

Az egyház alapozta meg a finn kultúrát, az irodalmi nyelvet. „Az egyháznak ma már teljes szabadsága van, így további lépések szükségtelessé váltak e téren” – hangsúlyozta az érsek. Az egyház közel áll a civil társadalomhoz, de perspektívája *nem lehet pusztán nemzeti érdek vagy felekezeti érdek*, az egyház perspektívája *mindig globális*. Ma is sok javaslatot adnak a politikai erőknél, például az országot jelenleg foglalkoztató menekültpolitikával kapcsolatban. A Finn Evangélikus Egyház *javasolta* a finnekre jutó *menekültkvóta megnövelését*. Erre reagálva, az érsek előadását követő korreferátumában, **Pröhle Gergely** országos felügyelőnk ki is tért egy konkrét kérdés, és bibliai

idézet formájában. Bennünket elsomorított az az információ is, hogy ez év március 1-től Finnországban *hivatalos az egyneműek házassága*. Ezt a törvényt az állam hozta, de az egyházra nem terjeszthető ki automatikusan. Az egyháznak vannak saját törvényei, melyek irányadóak az egyház életére vonatkozóan. Ami mégis aggodalomra ad okot, hogy nem egységes az egyház ebben a kérdésben, hogy az állami tendenciát folytatják-e, és az egyházban is követik az állami mintát, és lehetővé válik az egyneműek házassága hivatalosan, áldással? Azon múlik, hogy kik lesznek többen. Megoszlanak a vélemények, és nincs kizárva ez a lehetőség sem. Ez még egy lassú folyamat, de számunkra lehangoló, hogy megvan az esélye annak is, hogy a legrosszabb változat jöjjön létre.

A főelőadás után **Pröhle Gergely** országos felügyelő tartott kiegészítő előadást. Szerinte, míg Finnországban a nemzeti nyelv is összetartó erő az egyházban, addig a magyarországi evangélikusság ezt nem mondhatja el magáról, hiszen a magyaron kívül szlovák és német nemzetiségek is részei az egyháznak. Az egység az evangélikusoknál sem a tanításban, sem pedig a véleményben nincsen meg markánsan, hiszen ha csak a 19. század nagy evangélikusait nézzük, láthatjuk, hogy bár Petőfi, Kosuth és Görgei mindannyian ehhez az egyházzal tartoztak, mégis mindannyian különböző politikai véleménynyel képviseltek.

Az egyházakat megfosztották az önálló gazdálkodás elvi lehetőségeitől is, megfosztattak az *önfelelősségtől is*, amely azonban a lutheranizmus egyik alapeleme. Ezért Pröhle Gergely fontosnak tartaná, hogy az egyháztagok *valós felelőssége* újra helyreálljon. *„Ha ugyanis nincsen anyagi szabadsága az egyháznak, akkor gondolati szabadsága sincsen.”* A gondolati és lelkiismereti szabadság záloga az anyagi függetlenség lenne. A gyülekezeteknek *felelősnek kellene lenni* az egyház eltartásáért. Az egyházakkal szemben azonban egyfajta nosztalgikus elvárási volt, hogy az egyház népe vissza tud-e állni a kommunizmust megelőző évek szintjére. Biblikus alapon akár a tized bevezetése is megfontolandó lehetne. Az egyházak nem politizálnak. A püspöki nyilatkozatok és a lelkészek hozzáállása nem politikai állásfoglalás, hanem a vélemény szabadság jegyében születnek.

A finn érsek menekültkérdéssel kapcsolatos véleményére reagálva felvetette a kérdést, hogy vajon a több menekült befogadása milyen társadalmi stabilitást fog eredményezni Finnországban. *A társadalmi integrációt követik-e majd missziói kezdeményezések*, azaz a betelepített muszlimokkal szemben *lesz-e majd keresztény misszió?* Jézus missziói parancsa azonban így szólt: *Tegyetek tanítvánnyá minden népet! Ez pedig nem azt jelenti, hogy fogadj be minden népet! Az igazi megoldást a háborús övezetekben élők megsegítésében látná, ez lenne a karakán, határozott, elvszerű, keresztény álláspont a kérdésben.*

Béres Tamás teológiai tanár a *szabadság teológiai fogalmát* járta körül előadásában.

Ennek a teológiai mélysége miatt nem vállalkozunk az ismertetésére.

Az előadások után a hallgatóság kérdéseire válaszoltak az előadók, majd fogadásra került sor a rezidencián.

Megismételve az írás elején már megfogalmazott érzéseinket: *„Megtisztelő volt számunkra, hogy gyülekezetünket mi képviselhetjük ezen az alkalmon.”*

Prépost Károlyné, Judit
Prépost Károly

„Szolgálatomban Jézus Krisztust követem, ahogyan Óróla a Szentírás és Hitvallásaink bizonyosságot tesznek”

Az egyházi tisztségviselők esküjéből választott idézet, egy a 2007. év 4. számában elindított sorozatnak a főcíme, motója. A sorozatot most a Fehérvárcsurgói Evangélikus Leányegyházköztség presbitereinek bemutatkozásával folytatjuk. (Ezek a bemutatkozó írások, egyben a Hírmondóban már fehérvárcsurgói sorozatnak számító „Csurgói szeglet” írásainak is tekinthetők.)

Most következzen Füzi Péter presbiter bemutatkozása:
Bemutakozom...

Füzi Péter vagyok, presbiter a fehérvárcsurgói leánygyülekezetnél. Születésem óta Fehérvárcsurgón élek, 26 éve. Itt élnek szüleim is, és éltek nagyszüleim, akik mindannyian nagyon sokat tettek a gyülekezetért. A gyermekkort elhagyva nekem is természetes volt, hogy részt vállaljak a gyülekezet életében. Megkeresztelésemet szintén Fehérvárcsurgón történt, ahol Bencze András lelkészünk végezte a keresztelek szolgálatát. Keresztelési emléklapomat azóta is őrzöm, ahol olvasható az akkor hirdetett ige, ÉZS 57:14-15;19 (Ezt mondja: Töltsétek, töltsétek, egyengessétek az utat, vegyétek el népem útjából, amiben megbotozhat) Valóban bebizonyosodott életem során, hogy a Jó Isten egyengeti útjaimat. Az általános iskola elvégzése után a székesfehérvári Gróf Széchenyi István Műszaki Szakközépiskola tanulója lettem elektronika szakon. Ennek sikeres elvégzése után, szintén Székesfehérváron a Budapesti Műszaki Főiskola (jelenleg Óbudai Egyetem) hallgatója lettem. Szakmában maradván itt villamosmérnök tanulmányaimat folytattam, és végeztem 2014-ben. Gyerekkorom óta érdekel a videotechnika és műsorkészítés folyamata, amivel jelenleg is foglalkozom a lakóhelyemen, a helyi televíziót üzemeltetve. Sok rendezvényen látom el ezt a feladatot, sokszor hangosítási munkával is kiegészítve. Nyaranta esküvői videózást is szeretnék vállalni, amihez tervezem egy vállalkozás indítását. Természetesen a szakmában is szeretnék elhelyezkedni, de ezt a több mint tíz éves videózási tapasztalatot sem szeretném kizárni az életemből. Sokrétű tevékenységem mellett igyekszem a fehérvárcsurgói evangélikus közösség munkájában is részt venni.

Füzi Péter presbiter

Jézus mennybemenetelétől a Szentlélek eljöveteleig

(Az Apostolok Cselekedetei 1.4-től 1.11.-ig leírtak alapján, illetve felhasználásával)

Előszó helyett: A mennybemenetel, a keresztyén egyház legősibb ünnepei közé tartozik.

Ugyanazok a tanítványok, akik a húsvéti feltámadás tanúi voltak, látták Jézust felmenni a mennybe és tanúként maradtak itt ennek igazolására.

Jézus a szenvedései és feltámadása után negyven napon át tartózkodott a földön. Ennek során több mint tíz alkalommal megjelent tanítványai előtt, ezzel is bizonyítva, hogy Ő él, és beszélt nekik Isten országáról. A tanítványok számára a Jézus feltámadása utáni időszakban még nem volt világos, hogy mit jelent az Ő királysága. Ők még mindig azt hitték, hogy Jézus a földi Izrael helyreállításáért jött el e világra. Kérdésükre, mely így hangzott -„**Uram, tehát mostanában állítod helyre Izrael országát?**”- Így felelt nekik: -„**Az Atya saját tetszése szerint határozza meg a megfelelő időpontot, nem rátok tartozik ennek ismerete. De mikor a Szentlélek leszáll rátok, erőben részesültök, úgyhogy tanulságot tesztek majd rólam Jeruzsálemben, meg Júdeában és Szamáriában, sőt egészen a föld végső határáig.**”

Helyreigazítja az Ő küldetésével kapcsolatos tévedésüket. Isten országa végső beteljesülésében isteni titok, de a Szentlélek eljövetele és az apostolok hittérítő munkája nyomán az Egyházban megkezdődik majd Isten uralma az egész világon.

Jézus a mennybemenetele előtti időszakban, a velük történt találkozások során új korszakra kívánta őket felkészíteni. Arra az időszakra, amikor Ő a lelke által van jelen. Amikor az Ő uralma azok között valósul meg a földön, akiket Szentlelke vezet.

Egy alkalommal, amikor együtt voltak az Olajfák hegyén meghagyta nekik, hogy ne távozzanak el Jeruzsálemből, hanem várjanak ott az Atya ígéretére.

Jövendelő szavainak elhangzása után a jelenlevő tanítványok szeme láttára felemelkedett és eltűnt a felhők takarásában. Ezt követően két angyal ereszkedett közéjük és így szóltak:

„**Galileai férfiak, mit álltok itt égre emelt szemekkel? Ez a Jézus, aki közületek felment a mennybe, úgy jön el ismét, ahogyan szemetek láttára mennybe szállt.**”

Az angyalok távozása után a tanítványok visszatértek Jeruzsálembe és ott együtt, egy szívvel-lélekkel állhatatosan imádkoztak, örömmel várva az ígéretek beteljesedését, a Szentlélek eljövetele.

Némedi Zoltán

Emlékezés Luther Mártonra

Isten égi fénye hozta Őt a hitbe.
A jogász pályáról szentegyházba vitte.
Kolostorba vonult, fogadalmat téve,
Letette életét Szent Anna kezébe.

Magiszter, majd doktor, hitnek ismerője,
Wittenbergi templom prédikátor öre,
Majd az egyetemnek jeles professzora,
A hittudománynak lett Ő az orvosa.

Amikor az egyház a jó útról letért,
Pénzért megbocsájtást és kegyelmet ígért,
Elfordult teremtő, igaz Istenétől,
Luther ezt bírálva, nagy tettekre készült.

Eltévedt egyházát, hogy visszatérítse,
A reform tanait papírra vetette.
Lássa azt mindenki, belőle okuljon,
Búcsúcédulákért Júdás pénzt ne adjon.

Kilencvenöt tételt, hite igazságát,
A Megváltó Isten szabad akaratát,
Kitűzte temploma nehéz ajtajára,
Hogy a jámbor hívő hallgasson szavára.

A tévelygő egyház ezért kiátkozta,
De a Mindenható kegyelmébe vonta.
Munkássága nyomán megújult az egyház.
Visszatért Urához, az elkóborolt nyáj.

Tanítása nyomán, immár ötszáz éve
Új egyház jött létre, Jézus öröme.
Volt üldöztetésünk, megpróbáltatásunk,
De vagyunk, mert Krisztus, a mi erős várunk.

Erős vár a mi Isteniünk!
Ámen.

Némedi Zoltán

SZENTLÉLEK HÍVÁSA

Nélküled csak könyv a Bibliánk:
Talán szebb, különb, mint sok másik,
De Igévé tüzedtől válik.
Nélküled Jézus ember volt csak
És holtak maradnak a holtak,
De ha tüzed betölthet minket,
Megvilágítja értelmünket,
Látjuk Benne a Fiú- Istent.
Ki értünk odaadott mindent,
S legyőzve halált, bünt és átkot,
Meváltotta a holt világot,
Hogy aki Megváltónak vallja,
Vele éljen, Ő úgy akarja.
S mi boldog tanúk, valljuk, éljük,
Mert üzenetét már jól értjük...
Jöjj Szentlélek, áradj ki reánk!

Nagy Kornélia

Táborok, konferenciák

Június 25. – július 2.– gyülekezeti hittanos tábor
Nagyvelegen
Július 2-5. - Missziói konferencia (Evangélikus Missziói Központ) Piliscsaba
Július 23-30. egyházmegyei ifjúsági tábor Súron
(Komárom megye)

Istentiszteletek szociális intézményekben

Aranybárka Otthon Gárdony – havonta egy alkalommal megbeszélés szerint
SZIM Otthon Székesfehérvár, Farkasvermi út – havonta egy alkalommal megbeszélés szerint

Kántorképző Intézet alkalmai

(Mandák Mária Otthon, Fót, Berda József u. 3.)

A 2017. évi nyári tanfolyamok időpontjai és vezetői a következők:

1. június 22. - július 8. (17 nap, csütörtök-szombat) Tanfolyamvezető: Bence Gábor
2. július 13-29. (17 nap, csütörtök-szombat) Tanfolyamvezető: Németh Sándor
3. augusztus 1-17. (17 nap, kedd-csütörtök) Tanfolyamvezető: Kertész Botond

A tanfolyamok díja 40 000 Ft, ami magában foglalja a szállást, teljes ellátást és az oktatás költségét is.

Jelentkezni e-mailben vagy hagyományos levélben lehet a kántorképző címen. Kérjük, hogy a jelentkezők küldjenek magukról rövid zenei életrajzot és a jelentkezéshez csatoljanak lelkészi ajánlást. A jelentkezést lényegesen leegyszerűsíti, ha a letölthető jelentkezési lapot használják.

Kérjük, hogy ebben az esetben is küldjenek lelkészi ajánlást.

Jelentkezési határidő: **május 26.**

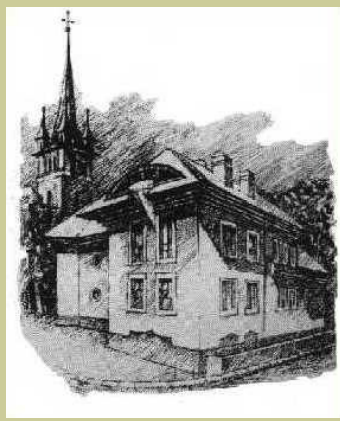

8000 Székesfehérvár
Szekfű Gy. u. 1.

Tel.: (22) 506-677
Fax: (22) 506-678
Mobil: (06) 20 824 3300
E-mail: szfvar@lutheran.hu
Honlap:
<http://szekesfehervar.lutheran.hu>

Bencze András lelkész
Mobil: (06) 20 824 3301
E-mail:
bencze.andras@lutheran.hu

Facebook oldal:
<https://www.facebook.com/SzekesfehervariEvangelikusEgyhazkozseg>

Szeretettel kérjük, támogassa adója 1%-ával egyházunkat és alapítványunkat!

Magyarországi Evangélikus Egyház Technikai száma: 0035

„Egymásért Élni” Alapítvány adószáma: 18480067-1-07

Alapítványunk bankszámlaszáma: 10200232-29375211

Egyházközségünk bankszámlaszáma: 11736116-20082422

ALKALMAK A GYÜLEKEZETBEN

Május 19. péntek 18 h Reformáció 500 – Dinnyés József bemutatja Huszár Gál énekeskönyvét (1560) – helyszín: evangélikus gyülekezeti ház

Május 21. vasárnap 9 h – családi istentisztelet a gyülekezeti teremben

Május 25. csütörtök, Mennybemenetel ünnepe 10,30 h és 18 h – istentisztelet

Május 27. szombat, 17 h – konfirmációi vizsga

Május 28. vasárnap 10,30 h – konfirmációi istentisztelet

Egyházkerületi nap – Sárvár – részletes információ és jelentkezés a lelkési hivatalon keresztül

Június 4. Pümkösd 10,30 h A Szentlélek kitöltésének ünnepe – istentisztelet

Június 5. Pümkösd hétfő 10,30 h Az Egyház születése – istentisztelet

Egyházmegyei gyülekezeti találkozó, Nagyvelegén – részletes információ és jelentkezés a lelkési hivatalon keresztül

Június 8. csütörtök 18 h – Simon M. Veronika kiállítását megnyitja és gitáron közreműködik Enyedi Béla, a művész férje

Június 10. szombat 20 h Zenés-fáklyás felvonulás az evangélikus templomtól a református templomig. Közreműködik: a Lajoskomáromi Evangélikus Rézfúvós Együttes és az Enyingi Református Rézfúvós Együttes

Június 11. vasárnap 10,30 h Szentháromság ünnepe, tanévzáró istentisztelet

Július 2. vasárnap 10,30h – istentisztelet a Gusztáv Adolf Segélyegylet támogatására. Igét hirdet Matiszné Széll Éva szákszendi lelkész

Szeptember 3. vasárnap 10,30 h tanévnyitó családi istentisztelet

Rendszeres alkalmak

Istentisztelet – minden vasárnap 10,30 h a templomban, minden vasárnap megterítjük az Úr szent asztalát, az istentisztelettel párhuzamosan **gyerek-istentisztelet** a gyülekezeti teremben

Családi istentisztelet – minden hónapban előre meghirdetett alkalommal

Hittanórák a gyülekezeti házban – óvodás kortól 14 éves korig – szerda 16,30 h

Ifjúsági óra – péntek 16 h

Elmaradt hittanórák – dolgozók beszélgető köre – hétfő 18 h

Énekkar – az egyházi kórusmuzsika kedvelőinek – szerda 18,30 h

Irodalmi kör – közös válogatás az irodalom gyöngyszemeiből havonta egy csütörtök 18 h

Munkatársi megbeszélés – azoknak, akik a gyülekezet életébe aktívan be szeretnének kapcsolódni havonta egy alkalommal - csütörtök 17 h

Gyülekezeti bibliaóra – közösen tanulmányozzuk a Bibliát és készülünk a vasárnapi istentiszteletre – csütörtök 16 h

Imaközösség – az imádság a közösségnek és az egyes embernek is lélegzetvétel, amelyben a Szentlélek teremt közösséget ember és Isten, ember és ember között – hétfő 8,30 h

Nyugdíjas klub – életünkről őszintén – minden hó első hétfője 14 h, és hirdetés szerint

Házassági Hétvége Közössége – havonta egy alkalommal megbeszélés szerint

Baba-mama kör – kéthetente kedd 9,30 h-kor a Távírda u. 31-33-ban Bójtös Attila családjánál A nyár folyamán minden csütörtökön 18 órakor **nyár esti áhítatot** tartunk.

Különösen is azokra gondolunk, akik hétvégén elutaznak, nincs lehetőségük templomba menni.